

[Peder Jakobsen.]

tiltræde de to ændringer, som er foreslået af landbrugsministeren og tiltrådt af udvalget i det andet høje ting.

Jeg vil dog gerne stille et spørgsmål til den højtærede minister vedrørende den ændring, der sker med § 10. Denne paragraf ændres jo fuldstændig, idet ministeren ifølge ændringsforslaget nu skal forhandle med Landsudvalget for Fjerkræavl i stedet for som efter den nugældende § 10 med en repræsentant for De samvirkende danske Landboforeninger, en repræsentant for husmandsforeningerne og en repræsentant for Danmarks Fjerkræavlere. Jeg vil gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om denne ændring ikke også fordrer en ændring af § 11 — der henvises jo i § 11 til det i § 10 omhandlede udvalg —, således at der også i § 11 peges på Landsudvalget for Fjerkræavl.

Det ærede medlem hr. Heilesen sagde, at den nugældende lovs bestemmelse om tilbagebetaling for sekunda æg næppe praktiseres. Det tror jeg nu nok den gør. For når jeg ser, hvordan min nabo købmanden modtager æg, så tvivler jeg dog på, at han køber sekunda æg og betaler dem som prima. Der må dog finde en tilbagebetaling sted for de eventuelle dårlige æg, han modtager.

Aage Fogh: Til indledning vil jeg gøre den bemærkning, at vi kan medvirke til gennemførelsen af lovforslaget uden ændringer.

Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg føler mig ikke ganske overbevist om, at den form, her er fundet, er den mest effektive til at sikre kvaliteten af æggene, og jeg henstiller til den højtærede landbrugsminister, at de to års løbetid, loven nu får, bliver udnyttet til at undersøge til bunds, om man nu også har fundet det rette. Det er overordentlig vigtigt, måske vigtigere for æg end for andre landbrugsvarer, at vi holder en høj kvalitet. Hvis man en gang imellem finder en kylling i et kogt æg — og det kan hælde —, er man ikke særlig tilfreds med det, og det virker ikke særlig animerende for afsætningen ud i fremtiden. Derfor er det vigtigt, at den side af sagen kommer i orden.

Et andet spørgsmål, jeg også gerne vil rejse, er spørgsmålet om administrationen af de penge, der indtjenes ved afgifter og lignende. Nu er forholdet det, at da vi havde loven til behandling i 1946, fik vi tilsagn af den daværende landbrugsminister om, at når landbrugsorganisationerne og fjerkræavlerforeningen havde dannet et fæl-

lesudvalg omfattende hele landet, skulle dette udvalg have overladt midler, der var tilstrækkelige for ledelsen af fjerkræavl. Jeg har forstået, at det er sket nu, men jeg har også forstået, at man fra ministeriets side har forlangt, at det ikke alene skulle omfatte avlernes organisationer, men også salgsorganisationerne, sådan at købmænd og andre, grossistorganisationer, blev indblandet i selve avlerarbejdet. Det synes jeg i og for sig ikke er helt rigtigt eller opportunt, for jeg havde oprindeligt tænkt mig, da vi i 1946 drøftede dette med den daværende landbrugsminister, at det måske skulle være grundlaget for en videre udvikling på andre områder, og hvis det skal være det, vil det i hvert tilfælde, såvidt jeg kan se, være uheldigt, at man sideordnet med avlerorganisationens folk, landboforeningerne, husmandsforeningerne og i dette tilfælde fjerkræavlerforeningens folk, lader handelsorganisationerne få indflydelse på avlsmæssigt arbejde. Derfor beklager jeg, at lovforslaget har fået den form, det har, og spørger den højtærede landbrugsminister, om man ikke skulle benytte disse to år til at overveje, om denne form er den rette, eller vi skulle foretage en ændring, ikke mindst fordi den måske skal føres videre eller overføres på andre lignende områder.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker ordførerne for tilslutningen til lovforslaget. Jeg skal til det ærede medlem hr. Heilesen sige, at de ændringer, som det ærede medlem på sine organisationers vegne har foreslået landstingsudvalget at gennemføre, kan jo gennemføres ved en bekendtgørelse, så det er ikke nødvendigt, at det kommer ind i loven, og jeg forstod også, at det ærede medlem var klar derover, idet han henstillede til mig, inden bekendtgørelsen udsendes, at forelægge denne for ægekseportudvalget. Det skal jeg give tilsagn om at jeg er rede til, for naturligvis må sådanne ændringer i bestemmelserne om kvalitetsbetegnelse, kontrol o. s. v. forelægges for organisationerne, for at man kan få det rigtige frem. Når jeg har været betænkelig ved at indføre de ændringer i loven, som det ærede medlem anbefaler, er det ikke, fordi jeg er sagligt uenig med ham, tværtimod, men det ærede medlem ved meget vel, at handelen er betænkelig ved at gennemføre det på stående fod, og man må overveje, om man kan tage det i forskellige tempi for at få det til at virke, som det skal. Vi ved jo, at den private handel behersker langt over halvdelen af handelen med æg, og derfor synes jeg, at